



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзз1 2/2016
23.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца Д.Н. из П., против туженог М.Ј. из Н., чији је пуномоћник М.Р.Ј., адвокат из Н., ради дуга и накнаде штете, одлучујући о захтеву за заштиту законитости изјављеног од стране тужиоца против решења Основног суда у Нишу П 2995/11 од 01.10.2013. године и решења Вишег суда у Нишу Гж 1088/15 од 24.06.2015. године, које је исправљено решењем истог суда Гж 1088/15 од 09.07.2015. године, у седници одржаној 23.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости тужиоца Д.Н., изјављен против решења Основног суда у Нишу П 2995/11 од 01.10.2013. године и решења Вишег суда у Нишу Гж 1088/15 од 24.06.2015. године, које је исправљено решењем истог суда Гж 1088/15 од 09.07.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу П 2995/11 од 01.10.2013. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог тужиоца за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Основног суда у Нишу П 2995/11 од 15.11.2011. године, које је потврђено пресудом Вишег суда у Нишу Гж 1159/12 од 10.07.2012. године, поднет 14.03.2013. године, као неоснован; ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом плати трошкове парничног поступка од 7.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 1088/15 од 24.06.2015. године, које је исправљено решењем истог суда Гж 1088/15 од 09.07.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и решење Основног суда у Нишу П 2995/11 од 01.10.2013. године, потврђено.

Против наведених решења тужилац је изјавио захтев за заштиту законитости.

Одлучујући о дозвољености захтева за заштиту законитости применом члана 421. став 2. у вези члана 401. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да захтев за заштиту законитости тужиоца Д.Н. није дозвољен.

Закон о парничном поступку у члану 401. став 2. тачка 2. ЗПП, који се сходно примењује у поступку по захтеву за заштиту законитости на основу члана 421. став 2. истог Закона, прописује да је ревизија недозвољена ако је ревизију изјавило лице које није адвокат.

Чланом 84. став 2. Закона о парничном поступку прописано је да странку мора заступати адвокат у поступку по ревизији и захтеву за заштиту законитости.

Како је тужилац лично изјавио захтев за заштиту законитости, према цитираним одредбама Закона о парничном поступку, овај ванредни правни лек није дозвољен јер је изјављен од лица које није адвокат.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 421. став 2. у вези члана 404. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**